

byl do roku 1993. Nadále byl pravidelným účastníkem všech výročních konferencí ČUS, včetně té poslední v roce 2023 v Českých Budějovicích, jejímž prezidentem byl právě jeho synovec, MUDr. Aleš Petřík, Ph.D.

Za mimořádný přínos pro rozvoj české i slovenské urologie mu byla udělena čestná členství jak České, tak i Slovenské urologické společnosti, dále obdržel Cenu Eduarda Hradce, kterou Výbor České urologické společnosti vyjadřuje ocenění celoživotního díla kandidáta ve prospěch oboru urologie, a to na poli klinickém, vědecko-výzkumném, pedagogickém, organizačním, doma i v zahraničí.

Předsednictvem České lékařské společnosti J. E. Purkyně mu bylo uděleno Čestné členství České lékařské společnosti J. E. Purkyně, které je uznáním za mimořádné zásluhy o rozvoj oboru a za celoživotní vědeckou tvorbu. Toto ocenění převzal z rukou prof. Blahoše, prezidenta ČLS J. E. Purkyně, na slavnostní konferenci s tématem „Novinky v urologické endoskopii“, konané v Lékařském domě v Praze při příležitosti jeho 85. narozenin. Zaslouženě také obdržel Medaili Univerzity Karlovy k 650. výročí jejího založení. Doc. Petřík měl v sobě určitou plachost, a proto při přebírání všech těch vyznamenání nemusel být zcela „ve své kůži“. I veřejného pohřbu se trochu obával a vyslovil se proti jeho konání.

Ve svém rodu docent Petřík založil unikátní tradici, když urologem se stal i jeho synovec, jeho dcera i jeho vnučka. Právem byl na ně všechny pyšný a radoval se z jejich úspěšných kariér. Nicméně neskrývanou radostí a oporou mu byla celá jeho velká rodina. Vždy se velmi těšil na setkávání s nimi všemi v jejich rodinném sídle v Plané nad Lužnicí. Mimo jiné zde vždy se svým synem připravovali tradiční kaštanovou nádivku na slavnostní oběd pro celou rodinu na 2. svátek vánoční. Při zimních

urologických sympoziích všechny udivoval svojí lyžařskou výkonností ještě i na prahu své devadesátky. Spolu se slovenskými kolegy si někteří připomínají i jeho vysokohorský výstup na Kriváň při společném slovensko-českém kongresu v Tatrách v roce 2000.

O docentu Petříkovi bylo také známo, že kromě golfu, který hraje většina členů jeho krásné rodiny, jeho další, a to celoživotní zálibou, byla myslivost. I v této disciplíně – při výkonu práva myslivosti – osvědčoval pevnou ruku a ostrý zrak. Až v poslední době si postěžoval, že musí do lesa už „jen“ na moto-čtyřkolce. S pochopitelnými obavami mu to rodina „tolerovala“...

Pan docent zemřel ve své milované Plané 4. srpna 2024.

Jistě na něj bude dlouho vzpomínat řada českých, moravských i slovenských urologů a mnoho dalších kolegů z jiných oborů z fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde aktivně působil celých 60 let, když na kliniku docházel v postupně se snižujícím pracovním úvazku až do konce roku 2020.

V osobě váženého a milého pana docenta Petříka jsme ztratili významného odborníka v oboru urologie, vynikajícího a oblíbeného lékaře, přátelského učitele a váženého kolegu, renesančního člověka.

Vážily si ho zástupy pacientů, kterým pomohl, ale i spolupracovníci na klinice, na fakultě, v nemocnici a početná vícegenerační urologická komunita v Čechách, na Moravě a Slezsku i na Slovensku.

Čest jeho památce!

Tomáš Hanuš
emeritní předseda ČUS 1993–2008
emeritní přednosta Urologické kliniky 1. LF UK
a VFN v Praze 2009–2021